

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 604/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. G., G., zastúpeného advokátom JUDr. R. M., K., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8 Cop 505/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. G. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. septembra 2013 doručená sťažnosť Ing. J. G. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 8 Cop 505/2012.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol: „Proti sťažovateľovi podala Ing. I. G... 9. 8. 2011 žalobu o určenie výživného na nerozvedenú manželku na Okresný súd Košice - okolie...

V predmetnej veci bol vydaný rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 5. 9. 2012 sp. zn. 19 C 158/11, voči ktorému podal sťažovateľ v časti určenia výživného... odvolanie dňa 6. novembra 2012.

Odvolaciemu Krajskému súdu v Košiciach sťažovateľ pod sp. zn. 8 CoP 505/12 oznámil, že trvá na prejednaní veci s nariadením pojednávania a to v svojom vlastnom podaní ako aj v podaní svojho právneho zástupcu Napriek tomu v úplnej animozite s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Krajský súd v Košiciach rozhodol bez nariadenia pojednávania o odvolaní rozsudkom z 31. 5. 2013 sp. zn. 8 CoP 505/2012-300 tak, že potvrdil prvostupňový rozsudok. V danej veci pritom nie je možné podať dovolanie ani mimoriadne dovolanie.

Nesprávnym postupom porušovateľa základného práva sťažovateľa je Krajským súdom v Košiciach aplikované odňatie možnosti konať pred súdom na základe neprejednania veci na odvolacom pojednávaní a z toho vyplývajúca kolízia so základnými postulátmi právneho štátu obsiahnutými nielen v Ústave Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ale aj v ústavnom zákone č. 2/1991 Zb. Listine základných práv a slobôd i v multi - a plurilaterálnych zmluvách prijatých SR vrátane Rímskeho dohovoru z roku 1950. V zmysle týchto zásad odvolanie podané sťažovateľom malo so sebou podľa práva na spravodlivý proces priniesť vytýčenie pojednávania pred odvolacím súdom, na čom sťažovateľ aj písomne trval. Práve na odvolacom pojednávaní mohlo byť vydané pre Ing. J. G. priaznivejšie rozhodnutie, čomu porušovateľ zabránil. Naopak postupom porušovateľa došlo k priamej animozite s čl. 13, ods. 4 Ústavy SR. Sťažovateľ sa pritom domnieva, že na základe porušenia jeho základného práva má nárok na primerané finančné zadosťučinenie (IV. ÚS 210/04) zodpovedajúce sume, na zaplatenie ktorej bol vo vyššie uvedenom súdnom konaní zaviazaný á 735,50 €.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo Ing. J. G... na súdnu a inú právnu ochranu vrátane práva na spravodlivý proces podľa čl. 46, ods. 1 a práva na prerokovanie veci v prítomnosti podľa

čl. 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní sp. zn. 8 CoP 505/2012 porušené bolo.

Ing. J. G... sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 735,50 €, ktoré mu je Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.

Ing. J. G... sa priznáva náhrada trov konania vo výške 275,94 € za 2 úkony právnej pomoci á 130,16 € a 2 x režijný paušál á 7,81 €, ktoré mu je Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti tohoto rozhodnutia.“

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ v presvedčení, že „v danej veci... nie je možné podať dovolanie ani mimoriadne dovolanie“, dovolanie proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 8 CoP 505/2012 z 31. mája 2013 nepodal.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Rozhodujúcimi námietkami a jadrom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že krajský súd rozhodol o jeho odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu bez nariadenia pojednávania, a to napriek tomu, že na nariadení pojednávania s jeho osobnou účasťou trval, čím podľa sťažovateľa došlo „*k odňatiu možnosti konať pred súdom*“.

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Realizáciu základného práva na súdnu ochranu (práva na spravodlivé súdne konanie) podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy v dovolacom konaní umožňuje predovšetkým ustanovenie § 237 Občianskeho súdneho poriadku. Práve preto jednotlivé dôvody prípustnosti dovolania uvedené v § 237 Občianskeho súdneho poriadku treba vykladať tak, aby ich prostredníctvom bola poskytnutá plná ochrana už uvedeným článkom ústavy.

Námietka sťažovateľa, podľa ktorej došlo k odňatiu práva na súdnu ochranu tým, že krajský súd napriek tomu, že krajskému súdu oznámil, „*že trvá na prejednaní veci s nariadením pojednávania... Krajský súd v Košiciach rozhodol bez nariadenia pojednávania o odvolaní rozsudkom z 31. 5. 2013 sp. zn. 8 CoP 505/2012-300 tak, že*

potvrdil prvostupňový rozsudok“, vo svojej podstate znamená, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (obdobne II. ÚS 351/2012).

Možno konštatovať, že sťažovateľ nevyužil možnosť podať proti rozsudku krajského súdu dovolanie, čím je zároveň dané, že nevyčerpal účinný mimoriadny opravný prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu označených práv poskytuje a na ktorého použitie bol v zmysle § 237 Občianskeho súdneho poriadku oprávnený.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2013